

Prövningsnämnden

STOCKHOLMS STAD

Avdrag för skuld

Person bosatt i utlandet yrkade avdrag för skuld, som uppkommit vid inköp av fastighet här i riket. Skulden var icke intecknad i fastigheten.

Enligt lagen får i dylikt fall endast sådan skuld avdragas, som häftar vid den förmögenhet skattskyldigheten avser. Fråga är alltså vad som kan menas med "häfta vid". På annat ställe i lagen talas om i förvärvskälla nedlagda tillgångar. Är det någon reell skillnad mellan uttrycken eller lyda de olika enbart därför att de tillkommit vid olika tidpunkter?

TN vägrade avdrag och PN gjorde ej ändring.

Reservation mot beslutet anfördes av Vanner. Hans motivering var den, att då en inom landet boende skattskyldig icke ägde rätt att som ränta avdraga annat än sådan ränta, som belöpte på skuld nedlagd i visst förmögenhetsobjekt, syntes konsekvensen fordra, att samma betraktelsesätt anlades då det var fråga om skuld. (För inom riket bosatt skattskyldig spelar ju skuldhäftningen ingen roll, eftersom alla skulder få avdragas vid förmögenhetsbeskattningen.) I annat fall syntes man öppna en möjlighet för den utom riket bosatte att exempelvis belåna en fastighet för att in-

ten av beräkningsgrunden, en krona per dag, icke heller syntes vara något att erinra.

Genom beslut i september 1949 biföll PN X:s talan, enär ifrågavarande förmån för X icke utgjorde ersättning för utfört arbete eller eljest skattepliktig inkomst.

Hos KR anförde TI besvär under yrkande att KR, med undanröjande av PN:s beslut, måtte taxera X för värdet av kostnadsfri måltid vid skolbarnsbespisningen i överensstämmelse med den av TN tillämpade värderingsgrunden. Till stöd för förenämnda yrkande åberopades vad biträdande TI och TO i målet tidigare anført ävensom den omstän-

digheten, att i X:s och hennes makes hushåll vissa utgifter för föda blivit inbesparade genom att hustrun åtnjutit ifrågavarande förmån.

Efter det PN fattat sitt ovan nämnda beslut synes TO ha ändrat uppfattning och hemställde denne i avgivet yttrande med anledning av besvären om avslag.

X inkom med erinringar, däri hon hemställde om att PN:s beslut rörande hennes taxeringar måtte fastställas.

Genom utslag den 1 mars 1951 biföll KR yrkandet om höjning av X:s inkomst av tjänst med 200 kronor för måltider vid skolbarnsbespisning.

köpa aktier eller tvärtom, vilket som i det speciella fallet kan vara till fördel för den skattskyldige, utan möjlighet att göra samma justering som enligt lag skall göras, då det gäller inkomsttaxeringen för en inom riket bosatt skattskyldig. Eller ock skulle man vid inkomsttaxeringen hänföra skulden till en förvärvskälla och vid förmögenhetstaxeringen till en annan.

Tillgängliga handböcker ha olika meningar i frågan.

Fördyrade levnadskostnader

1. En person med familj var bosatt i landsortsstad men erhöll anställning i Stockholm. Då bostad där icke kunde omedelbart erhållas, nödgades familjen kvarstanna i landsortsstaden dels under resten av det beskattningsår, då anställningen erhöles, och dels några månader nästa beskattningsår, då den skattskyldige blivit skriven i Stockholm.

Länets PN medgav avdrag för fördyrade levnadskostnader och lokala skattemyndigheten i Stockholm jämkade med hänsyn till fördyrade levnadskostnader. TN vägrade emellertid dylikt avdrag och PN gjorde ej ändring (visst avdrag för resor till familjen medgavs).

Avdrag för fördyrade levnadskostnader synes svårligen kunna medges en person med arbete i hemorten, därför att familjen bor på annat håll.

2. Helt likartat fall men personen var under beskattningsåret bosatt i Stockholm och hade fått anställning i landsortsstad. TN i Stockholm vägrade avdrag för fördyrade levnadskostnader under tre månader, som förflöto, innan personen lyckades skaffa bostad åt familjen i den nya anställningsorten. PN i Stockholm hade en annan mening än länets PN i föregående fall och vägrade avdrag. Fru Gärde-Widemar och hr Vanner anförde reservation och ville ge av-

drag med skäligt belopp. De stödde sig på bestämmelsen i anvisningarna till § 33, där det heter att avdrag kan medgivas, då det icke skäligen kan ifrågasättas, att den skattskyldige skall avflytta till den ort, där arbetet skall utföras. Bestämmelsen kan knappast avse endast den skattskyldige själv utan familjen och man kan icke skäligen begära, att den skall flytta till en obefintlig bostad.

3. En person erhöles förordnande att upprätthålla befattning under åtta månader i landsortsstad. Bostad för familjen kunde icke erhållas. TN vägrade avdrag för fördyrade levnadskostnader och PN gjorde ej ändring. Även i detta fall anfördes reservation och reservanternas stödde sig på huvudbestämmelsen i samma anvisningspunkt, att anställningen avsåg endast kortare tid. (Avdrag för resor till familjen medgavs.)

4. Reservofficer var inkallad till repetitionsövning och erhöles i dagtraktamente 5 kr./dag. Avdrag begärdes för den del av de fördyrade levnadskostnaderna, som översköt erhöles traktamente. Både TN och PN vägrade (traktamentet upptogs givetvis ej till beskattning).

Även här anfördes reservation. Fallet synes dock mera oklart. Lagen stadgar, att om i statlig tjänst ersättning är avsedd att endast utgöra ett mindre bidrag till kostnadernas bestridande, skall ersättningen upptagas som inkomst, medan kostnaderna få avdragas som utgift. Det är ovisst om denna bestämmelse omfattar även traktamente och i så fall var gränsen går mellan mindre bidrag och full ersättning.

5. Montör har haft dagtraktamente under arbete i en av Stockholms förorter. Övernattning hade kunnat ske i hemmet. Avdrag för fördyrade levnadskostnader medgavs icke.